

Olv.:2Sám 7,1-5.8b-12.14a-16 – Róm 16,25-27 – Lk 1,26-38
Jézus születésének hírüladása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Karácsonyra készülünk sokféle módon, sokféleképpen. Van üzenete a vásárlásoknak is, amikor ajándékot készítünk szeretteinknek. Nagyon fontos üzenete van a templomi liturgiának is, mert a lelkünket készítgetjük erre a nagy ünnepre. Formáljuk és alakítjuk a gondolkodásunkat, a szemléletünket, a lelkületünket, hogy kifejezhessük egymás felé, egymás számára mit jelent az, hogy beengedjük egymást az életünkbe.

Karácsonykor és aztán vasárnapról-vasárnapra mindig jelen időben fogalmaz az egyház. Ma megszületett, kiáltjuk világgá az örömhírt. Azt jelenti, hogy a hitben ma is és életünk minden egyes napján jelen van az Isten.

***Nem csupán emlékezünk, hanem a hit által
közös történetünk van az Istennel.***

Gondoljunk erre karácsony közeledtével. Tartsunk most önvizsgálatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Tegyük ezt a gondolatot sokkal magától értetőbbé az életünkben:

Istennél semmi sem lehetetlen!

Minket túlságosan megfertőztek az emberi lehetőségeink. Úgy gondoljuk, hogy csak az lehetséges, amit az ember képes megvalósítani. Csakhogy az Isten lehetőségei sokkal nagyobbak annál, mint amire az ember képes. Amikor az emberről van szó és az életről van szó, akkor fogadjuk el, hogy fokozódik a titok, amikor az Isten Emberré lesz. Minden ember születése titok. Az élet maga Isten titka. A mi életünk mélysége azon dől el, hogy Isten segítségével ebből a titokból mennyit tudunk megismerni, fölfogni és ennek az új ismeretnek birtokában gondolkodni és cselekedni.

Az Úr születésnapjára készülünk, karácsonyra. Az evangélisták sokféleképpen ismertetik ezt a titkot. A teológus Pál apostol az, aki úgy közelíti és önti szavakba ezt az isteni igazságot, ahogy erre senki más nem volt képes. Titusznak írja: “Megjelent Üdvözítő Istenünk!” Egy másik kijelentésében: “Megjelent Megváltó Istenünk emberszerető Jósága!” Ebben a mondatban minden megtalálható, csak az ember engedje közel a szívéhez ezt az üzenetet és többet ért az Életről, mint ezt megelőzően. Az ember maga is megváltozik, a körülötte élő emberek is és a világ is. A karácsony erről az újról, erről az új kezdeményezésről szól. Isten egy új kezdetet akar velünk emberekkel.

Az Isten egy kapcsolatrendszerbe helyezi el az embert. Ennek a lényege, hogy az ember Istenhez tartozik. Mindent ennek a kapcsolatnak az igazsága határoz meg: a mi egyéni életünket, az egymással való kapcsolatunkat és a világ sorsát is. A bűn azt jelenti, hogy az ember kilép ebből a kapcsolatból. Mentegetik a filozófusok az embert, tegyék is, hiszen ki ismeri el szívesen a rosszaságát, a gonoszságát? Az Isten nélkül élő ember kiszakad ebből a rendszerből, a maga útját járja és ez az út csupán emberi út. Minden bajunknak itt van a gyökere. Ha mi csupán emberi életet élünk Isten nélkül, akkor ez azt jelenti, hogy mindegyikünk a maga útját járja. Ha van Istennel kapcsolatunk, az is egy sajátos egyéni út az ember számára. De akkor ezt az utat az Istennel való kapcsolat bevilágítja, megvilágítja. Ha ez nincs meg, akkor vajjon hova vezetnek ezek az egyéni utak? A filozófusok mentegetik az embert, aki úton járó lény, keresi élete értelmét és nem akar rosszat senki sem, önmagának biztosan nem. Egymásnak sem akarunk annyi rosszat, mint amit föltételezünk. Ha szépítjük is, hogy mindenki a maga útján jut el Istenhez, - mert ez a filozófusok vigasztalása, - mennyien jutnak el ezen a sajátosan maguk útján?

Mennyire más az a gondolat, amit az Isten akar. *Jézus népet gyűjt maga köré. Ezt a népet egyháznak hívják.* Ez az egyház, minden gyarló, esendő tagja ellenére egy közös úton jár. Közös úton, amelyet Jézus vezet, amely út Istent keresi és Istenhez akar eljutni, mint életünk céljához és értelméhez. Micsoda különbség. Mennyire más lenne az életünk és a világunk helyzete is, ha sokan lennének, akik elfogadják ezt az utat, amit Jézus mutat meg, amin Jézus járt előttünk. Megélheti az ember az egyéniségét, a sajátosságait és az adományaival, adottságaival gazdagítja, színesíti ezt az utat, hiszen mindegyikünk más.

***Csak egy felé nézünk.
Csak azt jelenti, hogy egymást társként elfogadjuk.
Ez az erő!***

Válságos időszakban ez rendkívül fontos, mert *ez az üdvösség*. Ne gondoljuk, hogy politikai meg gazdasági válságok megoldhatók ezek szintjén. Mindenki kiszolgáltatott. Sajnos azoknak kiszolgáltatott, akik hatalomban vannak. Kiszolgáltatott kegyelem nélkül, isteni jóindulat nélkül, a szolgálat szellemisége nélkül. Mi is, ebben az országban fordulunk Isten felé. Vagy összejön ez az erkölcsi tőke, vagy végérvényesen elszegényedünk. Végérvényesen idegenek leszünk egymás számára. Közömbösek és az ígéretek áldozatai.

Testvérek! Most karácsony előtt néhány nappal gondolkodjunk el ezen. Miről van szó? Mit jelent ez az új kezdet? Ez az új kezdet azt jelenti, hogy az Isten értünk Emberré lesz. Pál apostol erre utal: "Megjelent üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete." Isten nem engedi meg, hogy az ember egy Isten nélküli világban éljen. Erőszakkal senkire nem hat az Isten. Ezért lehet Vele perlekedni. Ezért lehet semmibe venni. Ezért lehet megkérdőjelezni. Isten önmagának nem engedheti meg, hogy az ember lemondjon az üdvösségről, *mert Ő szeret!* Aki szeret, az nem magára gondol, hanem a másokra. Isten a Szeretet és ez azt jelenti, hogy Neki mi fontosak vagyunk. *Ő úgy gondolta el ezt a kapcsolatrendszert, hogy*

Isten és ember közös története az üdvösségtörténet.

Ha egy olyan világban élünk, ahol megtapasztaljuk azt, hogy szeretnek bennünket, hogy fontosak vagyunk valakinek, a másoknak, egymásnak, akkor *ez az üdvösség!* Ez földi utunk során *az üdvösség!*

Az, hogy Isten még mi mindenre képes,
mert Istennél semmi sem lehetetlen, ez már egy másik világ.
A Szentírás erről azt írja,
hogy szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem foghatja azt,
amit az Isten azoknak készít,
akik Őt szeretik.

Akik viszonozzák Istennek ezt a szeretetét,
akik megjelenítik már most ebben a világban az Ő szeretetét,
amely nem számító, amely nem presztízs kérdés,
amely nem karrier építés, hanem emberszerető jóság.

Új kezdetről van szó, amely oly módon történik, amire nem gondolhatott az ember. Isten értünk Emberré lesz, de hogyan? Itt szembesülünk a mai vasárnap főszereplőivel. Elsősorban Máriával és Józseffal, mert az Isten közös történetet akar velünk emberekkel. Ebben a történetben Isten számít az emberre. Néha meghökkenünk, hogy mekkora bizalommal van irántunk. Mennyire hisz Isten abban, hogy értjük Őt, nem értjük félre.

A mai evangélium drámai történetét elénekelték itt egy gyönyörű énekben a fiatalok és egy két férfi ember. Ennek a történetnek két sarkalatos mozzanata van.

Egyik az, hogy *ne félj*, a másik *az igen*.

Ne félj Mária, nyugodtan elkötelezheted magad az Istennek. Mária hite ezt jelenti, van elegendő bátorsága ahhoz, hogy elkötelezze magát az Istennek.

Ne félj József magadhoz venni Máriát. Józsefnek van bátorsága ahhoz, hogy belemegy ebbe a helyzetbe.

Ennek az elköteleződésnek az eredménye,
hogy Mária azt mondja: Igen, az Úr szolgáló leánya.

Ezt hangsúlyozzuk ma, mert a modern ember nem kötelezi el magát. Minden oldalról arra szólítanak föl bennünket, hogy magunknak éljünk, el ne kötelezzük magunkat. Ne álljunk ügyek mellé, mert csak az fontos és csak az számít, ami az érdekemet szolgálja. Leheli a hangulat, a közhangulat ezt a hamis igazságot.

Nagyon megszívlelendő, hogy amikor valami isteniről van szó,
akkor mindig ez a bátorítás hangzik el: *Ne féljetek!*

A pásztorok is ezt hallják:

Ne féljetek, nagy örömet hirdetek nektek.

Később, Jézus föltámadása után megjelenik az apostoloknak:

Ne féljetek, Én vagyok.

Amikor küldi az apostolokat: *Ne féljetek* azoktól,
akik megölik a testet, a lelket nem tudják megölni.

Ez a *ne félj*, *ne féljetek* egy másik világba emel bennünket. Ez az, amelyben meg tud jelenni az Isten. Aki idáig eljut, az Mária példájára *igent* tud mondani, mert már nem magára gondol. *Ezen dől el a sorsunk*, minden kapcsolatunk, az egész életünk, egy-egy nemzet sorsa, az egész emberiség sorsa.

***Fontosabb-e a másik ember nálam?
Ezen fordul meg minden.***

Testvérek!

Ezen a mai vasárnapon nagyobb bátorsággal forduljunk Isten felé. Higgyünk abban, hogy Istennek örök szándéka, terve van velünk. *Szeret bennünket és ez egy új kezdet.* Az egész emberiség számára egy új kezdet, mert Isten ilyen elképzelhetetlen módon fejezte ezt ki. A Szentírásban számtalanszor megfogalmazódik: Elhagyja égi trónusát. Lemond az Istennel való örök Szeretetegységéről és vállal bennünket embereket. Vállalja a földünket. Vállalja a sorsunkat.

Új kezdet. A kérdés az, mennyire hiszünk abban, *hogy az Istennél semmi sem lehetetlen.* Képesek vagyunk-e egy kicsit lazulni? Képesek vagyunk-e a görcseinktől megszabadulni? Képesek vagyunk-e ilyen bátorsággal és nyíltsággal egymás felé fordulni?

Ehhez kegyelem kell, amit Mária megkapott.

Ezen is sokat lehetne tépelődni, hogy mit jelent. Figyeljünk még oda egy sajátos szempontra. Mária menyasszony volt és ezzel az üggyel a szent író nem foglalkozik. Miért? Miről van szó? Mária jegyes volt. Jegyese volt Józsefnek. Csakhogy a zsidók világában a jegyesség azt jelentette, hogy két család szövetséget kötött. Ehhez még semmi köze nincs Máriának meg Józsefnek. A két család kötött szövetséget. Kettejük találkozása később történik. Ezért érthető Mária kérdése: Hogyan lehetséges ez? Két család szövetségéről van szó. Ezen az úton is lehet tovább gondolkodni. Isten is ezt akarja, szövetséget kötök veletek, az emberi családdal. Ha a szövetség létre jön, ha vállaltjátok egymást, akkor ebből élet támad. Ebből élet születhet. Az ószövetségi Szentírás is erről szól, hogy eljegyeztelek titeket. Az eljegyzettség gondolata a hangsúlyos. Ha majd az eljegyzettség állapota kiállja a próbát, akkor ebből csoda születik. Ebben az értelemben jegyzi el magát az Isten az emberiséggel. Ha mi ebbe belemegyünk, - Mária ebben is példát ad, - akkor ebből egy új világ születik, Isten és az emberiség házasságából.

Testvérek!

Új lehetőségek. Isten új kezdete velünk emberekkel. Fölkínálja Szeretetét és rajtunk múlik, visszamegyünk-e ebbe az éltető kapcsolatba, vagy gögösen, magabiztosan visszautasítjuk, mert én egyedül is megállok a lábamon, ember vagyok. Csakhogy egyet ne felejtünk el, Isten nélkül az ember nem ember, mert az ember istenarcú lény. Ha sok baj van emberi világunkban, az egész emberiség életében, az mind ebből származik.

Éljünk ebből a bátorításból:

Akik befogadták Őt, azok Isten fiai.

Isten fiai azok, akik ezt az isteni Szeretetet értékelik.

Erre válaszolnak és tovább viszik ezt a titkot.

A Szeretet titkát jelenítik meg ebben a világban,
főleg ott, ahol biztosan találkozhatunk az Istennel.

Jézus maga mondta: Őt ott keressük, ahol biztosan ott van, ahol biztosan megtalálható. Két helyen található meg: Az Eucharishtiában és a szegényekben. Nagyon széles a skála, hatalmasok a lehetőségek.

Találkozzunk Vele!

+ A M E N +